

DZIECKI (1) *sb m*

N a. A pl dzieckie.

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVI i XVIII w.*

W Wielkim Księstwie Litewskim i na kresach wschodnich nazwa służącego, posłańca lub woźnego sądowego (z rus. демкуй – sługa książęcy): Officiales seu Ministeriales, vulgo Lituano Dzieckie nuncupatos SarnStat 1031.

Cf DZIECSKI

~